

de repræsenterer. De har hidtil kun haft en ministeriel Embedsmand at holde sig til; den manglende Forbindelse med Landbruget hemmer i høj Grad deres Arbejde. Et saadant nøjere Samarbejde umuliggør aldeles ikke, at Konsulenternes Indberetninger kan modtages af Landbrugsministeriet og journaliseres der; men det er ikke fra Landbrugsministeriet, at der kan udgaa Impulser i Landbrugets Interesse, og som jeg før sagde, maa Konsulenterne være saaledes stillede, at de har et Sted, hvor de kan henvende sig, der maa være et sagkyndigt Udvalg, som kan skaffe dem alle de Oplysninger, de maatte ønske baade vedrørende Avls- og Brugsforhold.

Disse Konsulenter skulde være som en Slags Følehorn, en Slags Fangarme, som Landbruget strækker ud i Verden, men en organisk Forbindelse med Legemet maa nødvendigvis opretholdes; ellers kan deres Arbejde ikke lykkes. Naar de Baand, der har været lagte paa det danske Landbrug, nu forhaabentlig snart bortfalder, tror jeg, at det vil være til alles Fordel, at Landbruget i højere Grad faar Lov til selv at varetage sine Interesser og faa Indflydelse paa og finde de bedste Markeder, som det er muligt. Det danske Landbrug forlanger ikke en kunstig Beskyttelse overfor Verdensmarkedets Konkurrence, og vi venter heller ikke, at der ved nedadgaaende Konjunkturer vil blive givet os Minimalpriser, saaledes som vi under de nuværende Forhold har haft Maksimalpriser, det tror vi ikke, og det vilde ogsaa være en uløselig Opgave. Men vi ønsker den størst mulige Indflydelse paa, hvorledes Erhvervets Interesser bliver varetaget udtil saavel som indtil. Jeg maa endvidere tilføje, at jeg skønner ikke, at den højtærede Landbrugsminister og dermed Landbrugsministeriets Arbejde i Krigstiden har skaffet Ministeriet en saadan Prestige overfor det danske Landbrug, at vi med fuldkommen Tillid kan lægge hele dette Forhold alene i den højtærede Landbrugsministers og Kontorenes Haand, og jeg mener derfor, at det er af Betydning, at der er et andet og sideordnet Mellemlid mellem Landbruget og Konsulenterne.

Da den ærede Ordfører for Landbrugsministeriets Budget, det ærede Medlem fra Præstø (E. Rasmussen), indtager en fremtrædende Stilling indenfor de samvirkende danske Husmandsforeninger og deres Arbejde, vil jeg gerne have Lov til at spørge om, hvorfor Husmandsforeningerne er imod, at der nedsættes et sagkyndigt Udvalg til at være et saadant Mellemlid; og hvis den

højtærede Landbrugsminister, hvad jeg efter de førte Forhandlinger har paa Fornemmelsen, ogsaa er derimod, vil jeg tillade mig at spørge ham af hvilken Grund. Jeg tillader mig at rette dette Spørgsmaal, fordi det efter min Overbevisning er af meget stor Vigtighed at faa et saadant sagkyndigt Udvalg som Mellemlid, for at den Bevilling, vi her staar i Færd med at vedtage, kan komme til at gøre den Gavn, som jeg tror, den kan og bør gøre til Fremme af det danske Landbrugs Interesser.

Nørhave: Under Betænkningens Nr. 54 har Finansudvalget forlangt nogle Oplysninger angaaende Jagtens Udlejning i Klitplantagerne, og Klitinspektoret har da givet en Redegørelse derfor, som findes i Betænkningen Sp. 475. Det er jo en god Maade, hvorpaa Jagten udnyttes i disse Plantager, idet den udbydes offentligt i Bladene og overtages af den højestbydende, naar blot der vaages over, at Jagten benyttes paa tilbørlig Maade. Der er for Jagten i disse Klitplantager indkommet ca. 12 000 Kr., og der er af de jagtberettigede gjort meget for at faa Vildtbestanden forøget, idet der udsættes Harer, Agerhøns, Fasaner og andet Vildt.

Der er imidlertid en Ting, som der klages over fra Klitinspektorets Side, og det angaar Kaninerne. Det er forbudt at udsætte Kaniner i Klitplantagerne, men desuagtet har de paa Fanø udbredt sig saa stærkt, at de er blevet til en ren Plage, ikke alene for Plantagerne, men ogsaa for Landbrugerne, og Klitinspektøren opfordrer den højtærede Landbrugsminister til at søge udvirket, at der kan komme nogle Fritter fra Sverige herover for at modvirke denne Plage; det er det eneste probate Middel mod Kaninplagen. Jeg vil haabe, at den højtærede Landbrugsminister til tredie Behandling vil stille sig meget velvillig overfor dette Spørgsmaal. Det er en stor Ulykke navnlig for Landbruget, som Ministeren jo særlig skulde støtte, at det skal lide under en saadan Plage.

Samtidig foreslaas der under Nr. 60 en Bevilling til Foreningen til Kaninavlens Fremme. Foreningen har søgt om et Tilskud paa 1 500 Kr.; dette Tilskud finder den højtærede Minister under Hensyn til de i Foreningens Andragende anførte Grunde at burde støtte, hvorfor han stiller Forslag om at yde de 1 500 Kr., og hele Finansudvalget har tiltraadt Forslaget. Det forbavser mig meget, at Finansudvalget har kunnet gaa med til det, da en lignende Bevilling har været givet